

har ønsket fra Erhvervenes Side. Udenrigsministeriet har jo tidligere staaet og staar stadig som oplysende Hjælper for Erhvervene; men man indser, det er en Nødvendighed at faa en egen Institution i dette Øjemed. Det har man ogsaa andre Steder. Man har ogsaa i dette Spørgsmaal delt sig i Kommissionen. Nogle mener nemlig, at det nævnte Oplysningsbureau bør være en udenfor Ministeriet liggende Afdeling, som støttes af Staten, idet Erhvervene selv delvis afholder Udgifterne; men Flertallet indenfor Kommissionen har ment, at det bør staa som en Afdeling indenfor Udenrigsministeriet, saaledes at Erhvervene vælger et Raad, og dette Raad nedsætter et Arbejdsudvalg paa 5 Medlemmer, som staar i nøje Forbindelse og Samarbejde med Oplysningsbureauet, til hvis Chefstilling der ogsaa gøres Indstilling af Erhvervene. Handelsministeriet har med Rette gjort gældende, at Oplysningsbureauet i Virkeligheden er en Institution, som har en hel Del med Handelsministeriet at gøre; man kan sige, at det ligger halvt under det ene Ministerium, halvt under det andet, og det er ogsaa det, Mindretallet med Rette har været opmærksomt paa. Nu har Udenrigsministeren i sin Fremsættelsestale jo sagt, at ogsaa han mener, at Handelsministeriet lige med Udenrigsministeriet bør have Indflydelse paa Besættelsen af Pladserne i dette Arbejdsudvalg. Jeg kan tænke mig, at der kan findes en Form, hvorom Mindretal og Flertal kan forliges paa dette Punkt. Endelig er der Administrationskontoret, som jo er et nyt Kontor, og Arkivet, som er det gamle.

Denne Organisation af vort Udenrigsministerium falder delvis sammen med det svenske Udenrigsministeriums Organisation og med den Organisation, hvorom der er Tale i et foreliggende Forslag til en Omdannelse af det norske Udenrigsministerium. Det bestemmes, at der skal stilles et Beløb til Raadighed for at fremme den videre Uddannelse af Udenrigsministeriets Tjenestemænd. Hidtil har det væsentlig været den statsvidenskabelige og den juridiske Eksamen, der har været krævede som Fordannelse for denne Tjeneste i Forbindelse med den Uddannelse, de fik i selve Karriøren, og det er sikkert en i mange Henseender meget fortræffelig Fordannelse. Men der er andre Sider, der maa tages Hensyn til ved Fordannelsen, og særlig naar man i Udenrigsministeriet vil tage Elementer alle Vegne fra. I Øjeblikket drøfter man Oprettelsen af et Handelsfakultet;

der arbejdes jo med Kraft paa at faa et jydsk Universitet oprettet, og den egentlige Kærne i dette jydsk Universitet skulde være et saadant Handelsfakultet, som utvivlsomt vilde have mange Betingelser for at uddanne unge Mennesker til Udenrigstjenesten baade med Hensyn til Sprogkundskab og Kendskab til Erhvervspolitik. Men dette ligger jo ikke for i Øjeblikket; i Øjeblikket maa man utvivlsomt stille sig paa Lovforslagets Standpunkt: at der stilles en vis Sum til Raadighed til den videre Uddannelse af Personellet.

Man vil lægge Mærke til, at der i Lovforslaget staaar, at man for at spare maa bevare de honorære Konsuler. Det er beklageligt, at vi ikke har Raad til at afskaffe dem. Honorære Konsuler kan være fortræffelige, hvis vi kan finde dertil egnede danske Mænd rundt omkring paa de Steder, hvor vi ikke kan faa udsendte Konsuler; men det er naturligvis en Skavank, naar vi f. Eks. til honorære Konsuler maa tage Mænd, som tilhører konkurrerende Nationer. Under de nuværende Forhold kan enhver Nation i et givet Øjeblik blive vor Konkurrent, og i saa Tilfælde vil man ikke kunne forlange, at den honorære Konsul for den Ære at hedde dansk Konsul eller dansk Vicekonsul med Mulighed for en Gang at faa en dansk Orden skal forsaage sine national-egoistiske Tilbøjeligheder. Men af økonomiske Grunde maa vi altsaa blive ved at holde dem, dog saaledes, at vi er klare over, at de betyder ikke saa meget for os i den Retning, som dette Lovforslag vil have, at vor Udenrigspolitik skal gaa. De kan betyde noget som Hjælpere for Danske, der er kommet i Nød paa det paagældende Sted, og maaske hjælpe til et vist Sammenhold.

Udgifterne ved disse Lovforslags Genneførelse vil jo være det, der spiller den største Rolle for mange Mennesker. Efter hvad der foreligger, og efter hvad Udenrigsministeren i sin Forelæggelsestale gjorde gældende, vil Udgiften blive ca. 3 Mill. Kr. om Aaret. Jeg tror, det vil blive de bedst udgivne Millioner. Den danske Rigsdag har udgivet mange Millioner til ingen Nytte, disse vil sikkert give særdeles gode Renter, hvis vi vil være med i det store Kapløb og ikke gaa til Grunde. saa at vi kommer til at ligne Portugal i det 16de Aarhundrede, og København bliver et andet Lissabon. Men samtidig med, at vi saaledes giver mere ud til vor diplomatiske Tjeneste, maa vi spare paa det militære Omraade. Disse to Ting, den diplomatiske og den militære Tjeneste, hænger meget nøje sammen. Hvad